

อุปาทาน - หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

...

หากไม่มีอุปาทานในปัจจุบัน ก็เท่ากับว่ารู้ทำอดีตกาลแล้ว
ทุกอย่างก็จบลงเพียงเท่านี้
ไม่ยึดถือผู้รู้เป็นคน ตนเป็นผู้รู้ด้วยก็ไม่ได้แบกของอะไรเลย
จะเรียกว่าทิ้งของหนักแล้วก็ได้

พระอรหันต์เรียนนะโมจบ ก็เพราะนอบน้อมจนไม่มีกิเลสใช้หรือไม่?
และมีปัญหาว่าผู้เขียนผู้ตอบ เป็นพระอรหันต์หรือไม่?

ก็ไม่ใช่ ผู้เขียนก็ไม่ใช่พระอรหันต์ ผู้ตอบก็ไม่ใช่อรหันต์ เป็นกายสังขาร
วจีสังขาร จิตสังขารเท่านั้น ไม่ได้สำคัญตัวว่าเป็นพระอรหันต์เลย
ท่านผู้ใดสำคัญตัวว่าเป็นพระอรหันต์ ท่านผู้นั้นก็เพิ่มอุปาทานขึ้น
เพราะพระอรหันต์ไม่ได้สำคัญตัวในที่ใดๆ เลย

พระอรหันต์มีในโลกหรือไม่? ซึ่งหากมีคำว่าโลกแล้ว
จะไม่มีพระอรหันต์เลย เพราะพระอรหันต์ไม่มีในโลกชั้น ๕
ไม่เป็นหน้าที่ ของพระนิพพานจะมายืนยืนอย่างนั้นอย่างนี้
ที่เราปรารถกันมันเป็นบุคลาธิษฐานกับธรรมาธิษฐาน เจือกัน
อยู่ในตัว เพื่อให้รู้จักความหมายเท่านั้น

เช่น เราบัญญัติว่า ดิน น้ำ ไฟ ลม ดินน้ำไฟลมก็ไม่ได้ปฏิเสธ
หรือรับหรือปัดหรืออุเบกขาด้วย เป็นเพียงใส่ชื่อตามสมมติ
เพื่อให้รู้จักเท่านั้น สมมติในทางพุทธศาสนา เป็นสมมุติ
ที่มีขอบเขตเป็นสมมุติสัจจะด้วย เพราะจริงตามสมมติ
จะเอาไปคัดค้านกับวิมุตติก็ไม่ได้

และให้เข้าใจว่าสมมติเป็นบาปเป็นสมมติที่ควรเว้น
สมมติว่าบุญเป็นสมมติที่ควรเจริญ ทำให้เกิดให้มีมรรคผล
นิพพานเป็นสมมติที่ควรปฏิบัติให้รู้แจ้งในชั้นสันดาน

ยกอุทาหรณ์อีก เช่น เราพิจารณาทุกข์เป็นอารมณ์ สมุทัยที่จะ
ให้เกิดตัณหาที่ละไปในตัว มรรคก็เจริญไปในตัว นิโรธก็ทำให้
แจ้งไปในตัว ไม่ใช่ว่าเจริญทุกข์ แล้วเจริญสมุทัย แล้วก็เจริญมรรค
แล้วก็เจริญนิโรธ ดังนั้นมันเป็นเรียงแบบไม่ใช่ปรมาตถ์ปฏิบัติ

ถ้าเราย่นกี่ย่นลงถึงใจเป็นหนึ่งซะ
เรานับถึงเป็นจำนวนล้าน ก็นับออกไปจากหลักหน่วย
ดังนั้นถ้าเราย่นลง กี่ย่นลงให้ถึงหลักหน่วยใช่หรือไม่?
ทุกข์จะมีกี่ล้านๆ กี่ย่นลงมาหาเอกะทุกข์
คือหนึ่งทุกข์ในปัจจุบัน ใช่หรือไม่?
ไตรสิกขาจะมีกี่ล้านๆ ก็ตาม กี่ย่นลงมาหาเอกะไตรสิกขา
ในปัจจุบันใช่หรือไม่?

....